
Krzeczyn Wielki, st. 12, woj. legnickie, AZP 74-20/31

Informator Archeologiczny : badania 32, 84

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Więcej materiału pochodzi z okresu neolitu. Technologia oraz zdobienie pochodzącej z tego okresu ceramiki wskazuje na kulturę amfor kulistych oraz kulturę niemeńską. Kilka fragmentów ceramiki wiązać można zapewne także z neolitem strefy leśnej. Pośród wyrobów krzemienych na uwagę zasługują regularne wióry oraz fragmenty siekier czworościennych.

Jeszcze więcej materiału zabytkowego wiązać można z osadnictwem datowanym na epokę brązu i związanym z kulturą łużycką. Z tego okresu pochodzi grób ciałopalny, kilkanaście jam gospodarczych, 3 paleniska oraz kilkadziesiąt dołków posłupowych. Ceramika z tego okresu, znaleziona w jamach, paleniskach oraz w humusie (łącznie 296 fragmentów), to naczynia lepiące metodą wałków prezentujące formy dwustożkowe, wazowate oraz pucharki. Krzemienie (najliczniejsze znaleziska na stanowisku) to ponad 2600 wyrobów wykonanych z lokalnego krzemienia kredowego, przeważnie narzutowego. Pośród nich na uwagę zasługuje półwytwór grocika.

Grób ciałopalny popielnicowy zawierał szczątki młodego osobnika (zapewne kobiety); wyposażenie to przepalone kości bydła, świni, konia, owcy i kozy oraz jelenia.

Z okresu nowożytnego (XV/XVI, XVII i XIX w.) zanotowano ponad 250 fragmentów ceramiki, pochodzących z naczyń: garnków, mis, patelni oraz pucharków. Jest to ceramika cienkościenna, toczona na kole, „siwa”.

KRZECZYN WIELKI, st. 12, woj. legnickie, AZP 74-20/31

- osada kultury łużyckiej
- osada średniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 14 września do 14 października przez mgr. Witolda Łaszewskiego (Pracownia Badawcza „Verba”). Finansowane przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A. „Termel”.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

LIPNIK, st. 5, gm. Kańczuga, woj. przemyskie, AZP 104-79/155

- osada kultury trzcinieckiej z wczesnej epoki brązu i zapewne wczesnej fazy grupy tarnobrzesckiej kultury łużyckiej z II-III okresu epoki brązu
- cmentarzysko grupy tarnobrzesckiej od III okresu epoki brązu do wczesnej epoki żelaza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 29 czerwca do 25 lipca przez mgr. Wojciecha Blajera (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie). Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 300 m².

Na stanowisku nie można wyróżnić ciągłej warstwy kulturowej. Duża ilość materiału, pochodzącego z uszkodzonych lub zniszczonych grobów, zalega w warstwie próchniczej ziemi ornej, na głębokości do około 30 cm.

Na przebadanym wycinku terenu udało się zebrać i zadokumentować resztki co najmniej 77 grobów ciałopalnych popielnicowych, zalegające na głębokości około 30-60 cm, przeważnie tkwiące bezpośrednio w lessowym calcu, bez śladów jamy grobowej.

Wyeksplorowano także zasypiska 2 trapezowatych jam, sięgające do głębokości około 105 cm i oraz 4 nieregularnych jam. Zarejestrowano także ślady 3 lub 4 domniemanych dołków posłupowych, związanych zapewne z fazą osadnictwa z II-III okresu epoki brązu, poprzedzającą założenie cmentarzyska.

Z jam osadowych pochodzą tylko nieliczne, drobne ułamki ceramiki, natomiast z obiektów grobowych pozyskano mniejsze lub większe fragmenty (przeważnie części przydenne) około 100 naczyń (popielnic, przystawek lub pokrywek) a także 2 szpile brązowe, bransoletę, fragmenty kilku niewielkich skrętów z drutu brązowego a ponadto ułamki płaskiego, podłużnego przedmiotu żelaznego (noża?).

Należy tu podkreślić, że przeważająca część grobów była tak silnie zniszczona przez orkę, że